

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 13

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 6 ianuarie 2012

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU			
3. — Decizie privind numirea membrilor Consiliului Statistic Național	2		
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
1.724/2011. — Ordin al ministrului sănătății pentru aprobarea componenței nominale și a modului de funcționare ale Comisiei superioare medico-legale de pe lângă Institutul Național de Medicină Legală „Mina Minovici” București, precum și a componenței nominale și a modului de funcționare ale comisiilor de avizare și control al actelor medico-legale din cadrul institutelor de medicină legală din centrele medicale universitare....	3-4		
2.691/C/2011. — Ordin al ministrului justiției pentru aprobarea Regulamentului privind criteriile și modul de organizare și desfășurare ale examenului de promovare în grade sau trepte profesionale imediat superioare a personalului contractual din cadrul instanțelor judecătorești	5-9		
2.875/3.006/1.047/2011. — Ordin al ministrului economiei, comerțului și mediului de afaceri, al ministrului finanțelor publice și al ministrului afacerilor europene			
		privind aprobarea Listei de cheltuieli eligibile pentru proiectele finanțate în cadrul Programului operațional sectorial „Creșterea competitivității economice” (POS CCE) 2007—2013, axa prioritară 4 „Creșterea eficienței energetice și a securității furnizării în contextul combaterii schimbărilor climatice”, domeniul major de intervenție 3 „Diversificarea rețelelor de interconectare în vederea creșterii securității furnizării energiei”, operațiunea „Sprijinirea investițiilor pentru interconectarea rețelelor naționale de transport al energiei electrice și gazelor naturale cu rețelele europene”	10-11
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI			
		1. — Circulară privind nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României	11
ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI			
		Hotărârea din 29 martie 2011, definitivă la 29 iunie 2011, în Cauza Cornelia Popa împotriva României	12-16

DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE****privind numirea membrilor Consiliului Statistic Național**

Având în vedere Adresa Institutului Național de Statistică nr. 6.881/V.V./din 5 decembrie 2011,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 12 alin. (3¹) din Legea organizării și funcționării statisticii oficiale în România nr. 226/2009, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Se numesc, pe o perioadă de 2 ani, în calitate de membri ai Consiliului Statistic Național, persoanele prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOCContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Dézsö Attila

București, 4 ianuarie 2012.

Nr. 3.

ANEXĂ

Institutul Național de Statistică Academia Română	— prof. univ. dr. Vergil Voineagu — președinte — acad. Emilian Dobrescu — acad. Aurel Iancu
Academia de Studii Economice	— prof. univ. dr. Ion Gh. Roșca — rector — prof. univ. dr. Constantin Mitruț — prof. univ. dr. Emilia Țițan — prodecan
Universitatea București	— prof. univ. dr. Dumitru Sandu — Facultatea de Sociologie și Asistență Socială
Ministerul Finanțelor Publice	— Alina Ioana Burlă — director general
Comisia Națională de Prognoză	— dr. Ion Ghizdeanu — președinte
Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului	— Jana Mitroi — director
Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale	— Maria Văleanu — consilier
Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale	— Tatiana Preda — director general
Departamentul pentru Relații Interetnice	— Elena Patricia Gemeniuc
Institutul de Prognoză Economică	— prof. univ. dr. Lucian Liviu Albu — director
Institutul de Economie Agrară	— prof. dr. Toderoiu Filon — director adjunct
Institutul Național de Cercetări Economice	— dr. Florin Marius Pavelescu — cercetător științific
Confederația Națională a Sindicatelor Libere din România — Frăția	— Corneliu Constantinoaia — secretar confederal
Confederația Națională Sindicală „Cartel ALFA”	— Petre Sorin Dandea — vicepreședinte
Confederația Națională a Patronatului Român	— Mircea Ramba — director al Secretariatului general
Consiliul Național al Întreprinderilor Private Mici și Mijlocii din România	— prof. univ. dr. Ovidiu Nicolescu — președinte
Societatea Română de Radiodifuziune	— Constantin Pușcaș — director economic
Televiziunea Română	— Cipriana Voicu — director economic
Agenția Națională de Presă AGERPRES	— Argentina Traicu — director general adjunct
Asociația Generală a Economisților din România (AGER)	— prof. univ. dr. Alexandru Isaic Maniu
Societatea Română de Statistică	— prof. univ. dr. Constantin Anghelache — vicepreședinte
Uniunea Națională a Consiliilor Județene din România	— Ion Prioteasa — președinte al Consiliului Județean Dolj

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

pentru aprobarea componenței nominale și a modului de funcționare ale Comisiei superioare medico-legale de pe lângă Institutul Național de Medicină Legală „Mina Minovici” București, precum și a componenței nominale și a modului de funcționare ale comisiilor de avizare și control al actelor medico-legale din cadrul institutelor de medicină legală din centrele medicale universitare

Văzând Referatul de aprobare al Direcției asistență medicală și politici publice de sănătate nr. R.L. 4.044/2011, precum și propunerile Consiliului Superior de Medicină Legală cuprinse în adresele CS nr. 24/2011 și CS nr. 36/2011, având în vedere prevederile art. 22 din Ordonanța Guvernului nr. 1/2000 privind organizarea activității și funcționarea instituțiilor de medicină legală, republicată, în temeiul prevederilor art. 4 alin. (1) pct. 1 și ale art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă componența nominală a Comisiei superioare medico-legale de pe lângă Institutul Național de Medicină Legală „Mina Minovici” București, prevăzută în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă modul de funcționare a Comisiei superioare medico-legale de pe lângă Institutul Național de Medicină Legală „Mina Minovici” București, prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 3. — Se aprobă componența nominală a comisiilor de avizare și control al actelor medico-legale din cadrul institutelor de medicină legală din centrele medicale universitare, prevăzută în anexa nr. 3.

Art. 4. — Se aprobă modul de funcționare a comisiilor de avizare și control al actelor medico-legale din cadrul institutelor

de medicină legală din centrele medicale universitare, prevăzut în anexa nr. 4.

Art. 5. — Anexele nr. 1—4 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 6. — Direcția asistență medicală și politici publice de sănătate din Ministerul Sănătății, Institutul Național de Medicină Legală „Mina Minovici” București și institutele de medicină legală din centrele medicale universitare vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă orice prevedere contrară.

Art. 8. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,

Ritli Ladislau

București, 20 decembrie 2011.

Nr. 1.724.

ANEXA Nr. 1

COMPONENȚA NOMINALĂ a Comisiei superioare medico-legale de pe lângă Institutul Național de Medicină Legală „Mina Minovici” București

Președinte: Prof. dr. Dan Dermengiu

Membri:

1. Prof. dr. Vasile Astărăstoae
2. Prof. dr. Dan Perju-Dumbravă
3. Prof. dr. Alexandra Enache
4. Prof. dr. Roxana Zăvoi
5. Prof. dr. Valentin Iftenie
6. Prof. dr. Maria Sajin
7. Conf. dr. Gabriel Mihalache
8. Dr. Viorel Hădăreanu
9. Conf. dr. Silviu Morar
10. Conf. dr. George Cristian Curcă
11. Conf. dr. Valentin Gheorghiu
12. Dr. Salem Abdo
13. Dr. Costel Siserman
14. Dr. Diana Bulgaru-Iliescu

MODUL DE FUNCȚIONARE
a Comisiei superioare medico-legale de pe lângă Institutul Național
de Medicină Legală „Mina Minovici” București

1. Comisia superioară medico-legală de pe lângă Institutul Național de Medicină Legală „Mina Minovici” București verifică și avizează din punct de vedere științific, la cererea organelor în drept, concluziile diverselor acte medico-legale și se pronunță asupra eventualelor concluzii contradictorii ale expertizei deja existente/inițiale cu cele ale noii expertize medico-legale sau ale altor acte medico-legale.

2. În cazul în care concluziile actelor medico-legale nu pot fi avizate, Comisia superioară medico-legală recomandă

refacerea totală sau parțială a lucrărilor la care se referă actele primite pentru verificare și avizare, formulând propuneri în acest sens sau concluzii proprii.

3. Comisia superioară medico-legală trimite avizele către solicitanți în cel mult 40 de zile de la data înregistrării cererii, acestea fiind totodată comunicate unităților de medicină legală care s-au pronunțat în cauza respectivă.

COMPONENȚA NOMINALĂ
a comisiilor de avizare și control al actelor medico-legale din cadrul institutelor de medicină legală
din centrele medicale universitare

1. Comisia de avizare și control al actelor medico-legale din cadrul Institutului Național de Medicină Legală „Mina Minovici” București

Președinte: Prof. dr. Dan Dermengiu

Membri:

- Conf. dr. George Cristian Curcă
- Conf. dr. Valentin Gheorghiu
- Dr. Constantin Dragoteanu
- Șef lucrări dr. Ionuț Popescu

2. Comisia de avizare și control al actelor medico-legale din cadrul Institutului de Medicină Legală Cluj-Napoca

Președinte: Dr. Costel Siserman

Membri:

- Prof. dr. Dan Perju-Dumbravă
- Șef lucrări dr. Ștefan Anițan
- Dr. Marius Vartic
- Dr. Romulus Mureșan

3. Comisia de avizare și control al actelor medico-legale din cadrul Institutului de Medicină Legală Craiova

Președinte: Prof. dr. Roxana Zăvoi

Membri:

- Șef lucrări dr. Liliana Stanca
- Dr. Mihai Ștefănescu
- Dr. Gabriel Guja
- Dr. Claudiu Țolescu

4. Comisia de avizare și control al actelor medico-legale din cadrul Institutului de Medicină Legală Iași

Președinte: Prof. dr. Vasile Astărăstoe

Membri:

- Conf. dr. Beatrice Ioan
- Conf. dr. Carmen Grigoriu
- Dr. Diana Bulgaru Iliescu
- Dr. Carleta Teodorescu
- Dr. Irina Manoilescu

5. Comisia de avizare și control al actelor medico-legale din cadrul Institutului de Medicină Legală Târgu Mureș

Președinte: Șef. lucrări dr. Viorel Hădăreanu

Membri:

- Prof. dr. Egyed Zsigmond
- Dr. Harald Jung
- Dr. Lucian Croitorescu

6. Comisia de avizare și control al actelor medico-legale din cadrul Institutului de Medicină Legală Timișoara

Președinte: Prof. dr. Alexandra Enache

Membri:

- Conf. dr. Valeriu Matei
- Dr. Viorel Petru Ciobanu
- Dr. Magda Petcu
- Dr. Georgeta Lungu

MODUL DE FUNCȚIONARE
a comisiilor de avizare și control al actelor medico-legale din cadrul institutelor de medicină legală
din centrele medicale universitare

1. Comisiile de avizare și control al actelor medico-legale din cadrul institutelor de medicină legală din centrele medicale universitare examinează și avizează actele de constatare sau de expertiză medico-legală efectuate de serviciile de medicină legală județene, în cazurile în care organele de urmărire penală sau instanțele judecătorești consideră necesară avizarea,

precum și actele noilor expertize efectuate de serviciile medico-legale județene, înainte de a fi transmise organelor de urmărire penală sau instanțelor judecătorești.

2. Transmiterea avizelor către solicitanți se face în cel mult 30 de zile de la data înregistrării cererii.

MINISTERUL JUSTIȚIEI

ORDIN**pentru aprobarea Regulamentului privind criteriile și modul de organizare și desfășurare ale examenului de promovare în grade sau trepte profesionale imediat superioare a personalului contractual din cadrul instanțelor judecătorești**

În temeiul art. 26 alin. (6) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, precum și al art. 42 din Regulamentul-cadru privind stabilirea principiilor generale de ocupare a unui post vacant sau temporar vacant corespunzător funcțiilor contractuale și a criteriilor de promovare în grade sau trepte profesionale imediat superioare a personalului contractual din sectorul bugetar plătit din fonduri publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 286/2011, și al prevederilor art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul justiției emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul privind criteriile și modul de organizare și desfășurare ale examenului de promovare în grade sau trepte profesionale imediat superioare a personalului contractual din cadrul instanțelor judecătorești, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Curțile de apel vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul justiției,
Lidia Barac,
secretar de stat

București, 20 decembrie 2011.

Nr. 2.691/C.

ANEXĂ

REGULAMENT**privind criteriile și modul de organizare și desfășurare ale examenului de promovare în grade sau trepte profesionale imediat superioare a personalului contractual din cadrul instanțelor judecătorești****CAPITOLUL I**
Organizarea examenului**SECȚIUNEA 1**
Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prin promovare se asigură evoluția în carieră a personalului contractual, prin trecerea într-un grad superior sau o treaptă profesională superioară.

(2) Promovarea persoanelor încadrate cu contract individual de muncă în grade sau trepte profesionale se face, de regulă, pe un post vacant, iar, în situația în care nu există un asemenea post, se face prin transformarea postului din statul de funcții în care acestea sunt încadrate în unul de nivel imediat superior.

(3) Promovarea în grade sau trepte profesionale a personalului contractual din cadrul instanțelor judecătorești se face prin examen, care poate fi organizat semestrial.

(4) Examenul pentru promovarea în grade sau trepte profesionale a personalului contractual din cadrul instanțelor judecătorești se organizează de către curțile de apel.

Art. 2. — (1) Examenul de promovare în grade sau trepte profesionale a personalului contractual constă în susținerea unei probe scrise sau a unei probe practice, după caz, și a unui interviu, stabilite de comisia de examinare.

(2) Proba practică se susține în cazul funcțiilor contractuale la care este necesară verificarea abilităților practice.

(3) Tematica se stabilește anual de colegiul de conducere al instanței care organizează examenul.

Art. 3. — Pentru a participa la examenul de promovare în grade sau trepte profesionale imediat superioare, candidatul trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) are vechimea minimă prevăzută de lege pentru gradul sau treapta în care urmează să fie promovat;

b) a obținut calificativul „foarte bine” la evaluarea performanțelor profesionale individuale cel puțin de două ori în ultimii 3 ani calendaristici dinaintea organizării examenului de promovare;

c) nu a fost sancționat disciplinar după acordarea ultimului calificativ.

Art. 4. — Îndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 3 se constată prin raport întocmit de președintele instanței unde candidatul își desfășoară activitatea, raport ce va fi comunicat curților de apel împreună cu cererea formulată.

SECȚIUNEA a 2-a

Publicitatea examenului

Art. 5. — (1) Data organizării examenului de promovare în grade sau trepte profesionale superioare, precum și tematica stabilită potrivit art. 2 alin. (3) se comunică de către curțile de apel instanțelor din circumscripția acestora, cu cel puțin 30 de zile înainte de data desfășurării acestuia, și se aduc la cunoștință prin afișare în termen de cel mult două zile de la primire.

(2) Anunțul va cuprinde obligatoriu următoarele elemente:

a) documentele solicitate candidaților pentru întocmirea dosarului de examen, data-limită și ora până la care se pot depune acestea, locul unde se depun dosarele de examen, cu precizarea persoanelor și datelor de contact;

b) tipul probelor de examen, locul și data desfășurării acestora;

c) alte date necesare desfășurării examenului.

(3) În condițiile modificării unor aspecte referitoare la organizarea sau desfășurarea examenului se face publicitatea modificării respective prin aceleași mijloace prin care s-a făcut publicitatea examenului.

SECȚIUNEA a 3-a

Înscrierea la examen

Art. 6. — (1) În vederea participării la examen, în termen de 15 de zile de la data afișării anunțului, candidații depun cereri de promovare în grade sau trepte profesionale imediat superioare la președintele instanței unde aceștia își desfășoară activitatea.

(2) Cererile împreună cu raportul prevăzut de art. 4 vor fi înaintate la curtea de apel, cu cel puțin 10 zile înainte de data susținerii examenului.

SECȚIUNEA a 4-a

Constituirea comisiilor de examinare și de soluționare a contestațiilor

Art. 7. — Cu cel puțin 15 zile lucrătoare înainte de data desfășurării examenului, președintele instanței care organizează examenul numește, prin decizie, comisia de examinare, comisia de soluționare a contestațiilor, precum și secretariatul examenului.

Art. 8. — (1) Comisia de examinare, precum și comisia de soluționare a contestațiilor sunt formate din 3 membri: 2 membri din cadrul instanței care organizează examenul și un membru de sindicat sau, după caz, un reprezentant al salariaților, cu experiența și cunoștințele necesare în domeniul postului în care se face promovarea.

(2) Atât comisia de examinare, cât și comisia de soluționare a contestațiilor au fiecare în componența lor un președinte și 2 membri.

(3) Președintele comisiei de examinare, respectiv al comisiei de soluționare a contestațiilor se desemnează din rândul membrilor acestora, prin actul administrativ de constituire a comisiilor.

(4) În funcție de specificul fiecărui post, președintele curții de apel poate numi în comisia de examinare și în comisia de soluționare a contestațiilor specialiști în domeniul postului pentru care se organizează examen de promovare, care nu fac parte din sistemul instanțelor judecătorești.

(5) Secretariatul comisiei de examinare și secretariatul comisiei de soluționare a contestațiilor se asigură, de regulă, de către o persoană din cadrul Compartimentului de resurse umane al instanței organizatoare a examenului, acestea neavând calitatea de membri.

(6) Secretarul comisiei de examinare poate fi și secretar al comisiei de soluționare a contestațiilor.

Art. 9. — Persoanele desemnate în comisiile de examinare sau de soluționare a contestațiilor trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

a) să aibă o probitate morală recunoscută;

b) să dețină o funcție cel puțin egală sau echivalentă cu funcția contractuală pentru care se organizează examenul de promovare;

c) să nu se afle în cazurile de incompatibilitate sau conflict de interese.

Art. 10. — (1) Nu poate fi desemnată în calitatea de membru în comisia de examinare sau în comisia de soluționare a contestațiilor persoana care a fost sancționată disciplinar, iar sancțiunea aplicată nu a fost radiată, conform legii.

(2) Calitatea de membru în comisia de examinare este incompatibilă cu calitatea de membru în comisia de soluționare a contestațiilor.

Art. 11. — Nu poate fi desemnată în calitatea de membru în comisia de examinare sau în comisia de soluționare a contestațiilor persoana care se află în următoarele situații:

a) are relații cu caracter patrimonial cu oricare dintre candidați sau interesele sale patrimoniale ori ale soțului sau soției pot afecta imparțialitatea și obiectivitatea evaluării;

b) este soț, soție, rudă sau afin până la gradul al IV-lea inclusiv cu oricare dintre candidați ori cu un alt membru al comisiei de examinare sau al comisiei de soluționare a contestațiilor.

Art. 12. — (1) Situațiile prevăzute la art. 10 și 11 se sesizează de către persoana în cauză, de oricare dintre candidați, de conducătorul autorității sau instituției publice organizatoare a examenului sau de orice altă persoană interesată, în orice moment al organizării și desfășurării examenului.

(2) Membrii comisiei de examinare sau ai comisiei de soluționare a contestațiilor au obligația să informeze, în scris, cu celeritate, persoanele care i-au desemnat despre apariția oricărei situații dintre cele prevăzute la art. 10 și 11. În aceste cazuri, membrii comisiei de examinare sau ai comisiei de soluționare a contestațiilor au obligația să se abțină de la participarea ori de la luarea vreunei decizii cu privire la examen.

(3) În cazul constatării existenței uneia dintre situațiile prevăzute la art. 10 și 11, actul de numire a comisiei se modifică în mod corespunzător, în termen de cel mult două zile lucrătoare de la data constatării, prin înlocuirea persoanei aflate în situația respectivă cu o altă persoană care să îndeplinească condițiile prevăzute la art. 9.

(4) În cazul în care oricare dintre situațiile prevăzute la art. 10 și 11 se constată ulterior desfășurării uneia dintre probele examenului, rezultatul probei ori probelor desfășurate se recalculază prin eliminarea evaluării membrului aflat în situație de incompatibilitate sau conflict de interese, sub rezerva asigurării validității evaluării a cel puțin două treimi din numărul membrilor comisiei de examinare.

(5) În situația în care nu este asigurată validitatea evaluării a cel puțin două treimi din numărul membrilor comisiei de examinare, procedura de organizare și desfășurare a concursului se reia.

SECȚIUNEA a 5-a

Atribuțiile comisiei de examinare și ale comisiei de soluționare a contestațiilor

Art. 13. — Comisia de examinare are următoarele atribuții principale:

- a) selectează dosarele candidaților;
- b) stabilește tipul probelor de examen: proba scrisă sau proba practică, după caz, și interviul;
- c) stabilește subiectele pentru proba scrisă;
- d) stabilește planul probei practice și asigură condițiile pentru desfășurarea acesteia;
- e) stabilește planul interviului și realizează interviul;
- f) notează pentru fiecare candidat proba scrisă sau proba practică și interviul;
- g) transmite secretarului comisiei rezultatele examenului pentru a fi comunicate candidaților;
- h) semnează procesele-verbale întocmite de secretarul comisiei după fiecare etapă de examen, precum și raportul final al examenului.

Art. 14. — (1) Comisia de examinare va evalua candidatul în cadrul examenului de promovare în grade sau trepte profesionale pe baza următoarelor criterii:

- a) cunoștințe teoretice necesare funcției evaluate;
- b) comportament în situații de criză;
- c) abilități de comunicare;
- d) capacitate de analiză și sinteză.

(2) Candidatul este evaluat la criteriul prevăzut la alin. (1) lit. a) pe baza unei probe scrise din domeniul de activitate al angajatului, care să ateste pregătirea profesională și gradul de acumulare a experienței profesionale în domeniul respectiv. Proba scrisă poate fi susținută și sub forma unui test-grilă.

(3) Candidatul este evaluat la criteriile prevăzute la alin. (1) lit. b)—d) în cadrul interviului.

(4) Comisia de examinare poate stabili și alte criterii de evaluare specifice care vor fi evaluate în cadrul interviului, cum ar fi:

- a) complexitatea și diversitatea activităților;
- b) judecata și impactul deciziilor;
- c) influență, coordonare și supervizare.
- d) abilități și cunoștințe impuse de funcție;
- e) motivația candidatului;
- f) inițiativă și creativitate

Art. 15. — Comisia de soluționare a contestațiilor are următoarele atribuții principale:

- a) soluționează contestațiile depuse de candidați cu privire la selecția dosarelor și cu privire la notarea probei scrise, probei practice și a interviului;
- b) transmite secretarului comisiei rezultatele contestațiilor pentru a fi comunicate candidaților.

Art. 16. — Secretarul comisiei de examinare și secretarul comisiei de soluționare a contestațiilor au următoarele atribuții principale:

- a) primesc dosarele de examen ale candidaților, respectiv contestațiile, după caz;
- b) convoacă membrii comisiei de examinare, respectiv membrii comisiei de soluționare a contestațiilor, la solicitarea președintelui comisiei;

c) întocmesc, redactează și semnează alături de comisia de examinare, respectiv de comisia de soluționare a contestațiilor întreaga documentație privind activitatea specifică a acesteia, inclusiv raportul final al examenului care va fi semnat de toți membrii comisiei;

d) asigură transmiterea/afișarea rezultatelor obținute de candidați la probele examenului, respectiv a rezultatelor eventualelor contestații;

e) îndeplinesc orice sarcini specifice necesare pentru buna desfășurare a examenului.

CAPITOLUL II

Desfășurarea examenului

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale privind desfășurarea examenului

Art. 17. — (1) Examenul pentru promovarea în grade sau trepte profesionale imediat superioare a personalului contractual din cadrul instanțelor judecătorești constă în 3 etape succesive, după cum urmează:

- a) selecția dosarelor de înscriere;
- b) proba scrisă sau proba practică;
- c) interviul.

(2) Se pot prezenta la următoarea etapă numai candidații declarați admiși la etapa precedentă.

SECȚIUNEA a 2-a

Selecția dosarelor de examen, proba scrisă sau proba practică a concursului și interviul

Art. 18. — (1) În termen de maximum 3 zile lucrătoare de la data primirii dosarelor, comisia de examinare are obligația de a selecta dosarele de examen pe baza îndeplinirii condițiilor de participare la examen.

(2) Rezultatele selecției dosarelor de înscriere se afișează de către secretarul comisiei de examinare, cu mențiunea „admis” sau „respins”, însoțite de motivul respingerii dosarului, la sediul instanței organizatoare a examenului, precum și la sediul instanțelor unde candidații își desfășoară activitatea.

(3) Candidații ale căror cereri de înscriere la examen au fost respinse pot face contestație în termen de 48 de ore de la afișarea rezultatelor verificării îndeplinirii condițiilor pentru participarea la examen.

(4) Contestațiile depuse de candidați cu privire la rezultatul verificării îndeplinirii condițiilor pentru participarea la examen se soluționează în termen de două zile lucrătoare.

Art. 19. — (1) Proba scrisă constă în redactarea unei lucrări și/sau în rezolvarea unor teste-grilă.

(2) Prin proba scrisă se testează cunoștințele teoretice necesare ocupării postului pentru care se organizează examenul.

(3) Subiectele sau testul-grilă pentru proba scrisă se stabilesc pe baza bibliografiei și tematicii de concurs, după caz, în concordanță cu nivelul și specificul postului pentru care se organizează examenul.

(4) Comisia de examinare stabilește subiectele și alcătuiește cel puțin 3 seturi de subiecte pentru proba scrisă, în ziua în care se desfășoară proba scrisă.

(5) Membrii comisiei de examinare răspund individual pentru asigurarea confidențialității subiectelor propuse.

(6) Subiectele se semnează de către toți membrii comisiei de examinare și se închid în plicuri sigilate purtând ștampila instanței organizatoare a examenului.

(7) Comisia de examinare stabilește punctajul maxim, precum și baremul de corectare pentru fiecare subiect, care se comunică odată cu subiectele.

(8) În cazul în care proba scrisă constă în rezolvarea unor teste-grilă, întrebările pot fi formulate cu cel mult două zile înainte de proba scrisă, cu condiția ca numărul acestora să fie de 3 ori mai mare decât numărul întrebărilor stabilit pentru fiecare test-grilă. Întrebările pentru fiecare test-grilă se stabilesc în ziua în care se desfășoară proba scrisă, înainte de începerea acestei probe.

(9) Înainte de începerea probei scrise se face apelul nominal al candidaților, în vederea îndeplinirii formalităților prealabile, respectiv verificarea identității. Verificarea identității candidaților se face numai pe baza buletinului, a cărții de identitate sau a oricărui alt document care atestă identitatea, potrivit legii. Candidații care nu sunt prezenți la efectuarea apelului nominal sau care nu pot face dovada identității prin prezentarea buletinului, a cărții de identitate sau a oricărui document care să ateste identitatea sunt considerați absenți.

(10) După verificarea identității candidaților, ieșirea din sală a acestora atrage eliminarea din examen, cu excepția situațiilor de urgență în care aceștia pot fi însoțiți de unul dintre membrii comisiei de examinare sau de persoanele care asigură supravegherea.

(11) Durata probei scrise se stabilește de comisia de examinare în funcție de gradul de dificultate și complexitate al subiectelor, dar nu poate depăși 3 ore.

(12) La ora stabilită pentru începerea probei scrise, comisia de examinare prezintă candidaților seturile de subiecte și invită un candidat să extragă un plic cu subiectele de examen.

(13) După începerea comunicării subiectelor este interzis accesul candidaților care întârzie sau al oricărei altei persoane, în afara membrilor comisiei de examinare, precum și a persoanelor care asigură secretariatul comisiei de examinare, respectiv supravegherea desfășurării probei.

(14) În încăperea în care are loc examenul, pe toată perioada derulării acestuia, inclusiv a formalităților prealabile și a celor ulterioare finalizării probei, candidaților nu le este permisă deținerea sau folosirea vreunei surse de consultare sau a telefoanelor mobile ori a altor mijloace de comunicare la distanță.

(15) Nerespectarea dispozițiilor prevăzute la alin. (14) atrage eliminarea candidatului din proba de examen. Comisia de examinare, constatând încălcarea acestor dispoziții, elimină candidatul din sală, înscrie mențiunea „anulat” pe lucrare și consemnează cele întâmplate în procesul-verbal.

(16) Lucrările se redactează, sub sancțiunea anulării, doar pe seturile de hârtie asigurate de instanța organizatoare a examenului, purtând ștampila acesteia pe fiecare filă.

(17) Candidatul are obligația de a preda comisiei de examinare lucrarea scrisă, respectiv testul-grilă, la finalizarea lucrării ori la expirarea timpului alocat probei scrise, semnând borderoul special întocmit în acest sens.

Art. 20. — Proba practică constă în testarea abilităților și aptitudinilor practice ale candidatului.

Art. 21. — (1) Proba practică se desfășoară pe baza unui plan stabilit de comisia de examinare, care va include următoarele criterii de evaluare:

a) capacitatea de adaptare;

b) capacitatea de gestionare a situațiilor dificile;

c) îndemnare și abilitate în realizarea cerințelor practice;

d) capacitatea de comunicare;

e) capacitatea de gestionare a resurselor alocate pentru desfășurarea probei practice.

(2) În vederea testării, pentru proba practică se pot stabili și alte criterii de evaluare.

(3) Aspectele constatate în timpul derulării probei practice vor fi consemnate în scris în anexa la raportul final al examenului, întocmită de secretarul comisiei de examinare, care se semnează de membrii acestei comisii și de candidat.

Art. 22. — (1) În cadrul interviului se testează abilitățile, aptitudinile și motivația candidaților. Interviul poate fi susținut doar de către acei candidați declarați admiși la proba scrisă sau proba practică, după caz.

(2) Interviul se realizează conform planului de interviu întocmit de comisia de examinare în ziua desfășurării acestei probe.

(3) Interviul se susține, de regulă, într-un termen de maximum 3 zile lucrătoare de la data susținerii probei scrise sau probei practice, după caz.

(4) Data și ora susținerii interviului se afișează obligatoriu odată cu rezultatele la proba scrisă sau proba practică.

(5) Fiecare membru al comisiei de examinare poate adresa întrebări candidatului. Nu se pot adresa întrebări referitoare la opiniile politice ale candidatului, activitatea sindicală, religie, etnie, starea materială, originea socială sau care pot constitui discriminare pe criterii de sex sau orice alte criterii.

(6) Întrebările și răspunsurile la interviu se înregistrează sau se consemnează în scris în anexa la raportul final al examenului, întocmită de secretarul comisiei de examinare, și se semnează de membrii acesteia și de candidat.

SECȚIUNEA a 3-a

Notarea probelor și comunicarea rezultatelor

Art. 23. — Pentru probele examenului punctajele se stabilesc după cum urmează:

a) pentru proba scrisă: punctajul este de maximum 100 de puncte;

b) pentru proba practică: punctajul este de maximum 100 de puncte;

c) pentru interviu: punctajul este de maximum 100 de puncte.

Art. 24. — (1) Notarea probei scrise, a interviului sau a probei practice se face, de regulă, în termen de maximum 24 de ore de la finalizarea fiecărei probe.

(2) Punctajele se acordă de către fiecare membru al comisiei de examinare în parte, pentru fiecare lucrare scrisă, și se notează în borderoul de notare. Acordarea punctajului pentru proba scrisă se face pe baza mediei aritmetice a punctajelor acordate de fiecare membru al comisiei de examinare.

Art. 25. — (1) Punctajele obținute de fiecare dintre candidați și mențiunea „admis” ori „respins” se afișează la sediul curții de apel organizatoare a examenului, astfel încât să se asigure rămânerea a cel puțin două zile lucrătoare până la susținerea următoarei probe pentru depunerea și soluționarea unor eventuale contestații.

(2) Sunt declarați admiși la proba scrisă candidații care au obținut minimum 50 de puncte.

Art. 26. — (1) Interviul și proba practică se notează pe baza criteriilor prevăzute și a punctajelor maxime stabilite de comisia de examinare pentru aceste criterii prin planul de interviu, respectiv planul probei practice.

(2) Membrii comisiei de examinare acordă, individual, punctaje pentru fiecare dintre criteriile prevăzute. Punctajele se acordă de către fiecare membru al comisiei de examinare în parte, pentru fiecare candidat, și se notează în borderoul de notare.

(3) Sunt declarați admiși la interviu și la proba practică candidații care au obținut minimum 50 de puncte.

Art. 27. — (1) Punctajul final se calculează ca medie aritmetică a punctajelor obținute la proba scrisă/practică și la interviu.

(2) Punctajele finale ale examenului vor fi înscrise într-un centralizator nominal, în care se va menționa pentru fiecare candidat punctajul obținut la fiecare dintre probele examenului. Centralizatorul nominal se semnează pe fiecare pagină de fiecare dintre membrii comisiei de examinare.

(3) Comunicarea rezultatelor la fiecare probă a examenului, inclusiv a rezultatelor finale ale examenului, se face prin menționarea punctajului final al fiecărui candidat și a sintagmei „admis” sau „respins”, prin afișare la sediul instituției. Comunicarea rezultatelor finale se face în termen de maximum 3 zile lucrătoare de la data susținerii ultimei probe.

(4) Rezultatele finale ale examenului se consemnează în raportul final al examenului.

SECȚIUNEA a 4-a

Soluționarea contestațiilor

Art. 28. — După afișarea rezultatelor obținute la selecția dosarelor, proba scrisă sau proba practică, după caz, și interviu, candidații nemulțumiți pot face contestație, în termen de cel mult 24 de ore de la data afișării rezultatului selecției dosarelor, respectiv de la data afișării rezultatului probei scrise ori a interviului, la sediul autorității sau instituției publice organizatoare a examenului, sub sancțiunea decăderii din acest drept.

Art. 29. — (1) În situația contestațiilor formulate față de rezultatul selecției dosarelor, comisia de soluționare a contestațiilor va verifica îndeplinirea de către candidatul contestatar a condițiilor pentru participare la examen în termen de maximum o zi lucrătoare de la expirarea termenului de depunere a contestațiilor.

(2) În situația contestațiilor formulate față de rezultatul probei scrise, probei practice sau a interviului, comisia de soluționare a contestațiilor va analiza lucrarea sau consemnarea răspunsurilor la interviu pentru candidatul contestatar în termen de maximum o zi lucrătoare de la expirarea termenului de depunere a contestațiilor.

Art. 30. — Comisia de soluționare a contestațiilor admite contestația, modificând rezultatul selecției dosarelor, respectiv punctajul final acordat de comisia de examinare, în situația în care:

a) candidatul îndeplinește condițiile pentru a participa la examen, în cazul contestațiilor formulate față de rezultatul selecției dosarelor;

b) constată că punctajele nu au fost acordate potrivit baremului și răspunsurilor din lucrarea scrisă sau punctajele de la interviu nu au fost acordate potrivit planului de interviu, întrebărilor formulate și răspunsurilor candidaților în cadrul interviului;

c) constată că punctajele nu au fost acordate potrivit baremului probei practice;

d) ca urmare a recorectării lucrării de la proba scrisă, respectiv a analizării consemnării răspunsurilor la interviu,

candidatul declarat inițial „respins” obține cel puțin punctajul minim pentru promovarea probei scrise sau a interviului.

Art. 31. — (1) Contestația va fi respinsă în următoarele situații:

a) candidatul nu îndeplinește condițiile pentru a participa la concurs, în cazul contestațiilor formulate față de rezultatul selecției dosarelor;

b) punctajele au fost acordate potrivit baremului și răspunsurilor din lucrarea scrisă sau punctajele de la interviu au fost acordate potrivit planului de interviu, întrebărilor formulate și răspunsurilor candidaților în cadrul interviului;

c) punctajele au fost acordate potrivit baremului probei practice.

(2) Comunicarea rezultatelor la contestațiile depuse se face prin afișare la sediul autorității sau al instituției organizatoare a examenului, imediat după soluționarea contestațiilor.

Art. 32. — (1) Instanța organizatoare a examenului pune la dispoziția candidaților interesați, la solicitarea acestora, documentele elaborate de comisia de examinare, respectiv de comisia de soluționare a contestațiilor, care sunt informații de interes public, cu respectarea confidențialității datelor care fac referire la ceilalți candidați, inclusiv a datelor cu caracter personal, potrivit legii.

(2) Se exceptează de la prevederile alin. (1) documentele elaborate de comisia de examinare, respectiv de comisia de soluționare a contestațiilor, care conțin date cu caracter personal ale candidaților, potrivit legii.

(3) Orice candidat își poate consulta, la solicitarea sa, lucrarea scrisă individuală redactată în cadrul probei scrise a examenului, după corectarea și notarea acesteia, în prezența secretarului comisiei de examinare.

CAPITOLUL III

Promovarea personalului debutant. Condiții pentru înscrierea la examenul de definitivare în funcție

Art. 33. — Persoanele încadrate în funcții contractuale de debutant vor fi promovate după o perioadă de 6 luni, dar nu mai mult de un an, pe bază de examen, în gradul sau în treapta profesională imediat superior/superioară.

Art. 34. — Poate participa la examenul pentru definitivare în funcție personalul contractual din cadrul instanțelor judecătorești încadrat în funcția de debutant la sfârșitul perioadei de 6 luni, de la data încadrării.

Art. 35. — Data examenului pentru definitivare în funcție se afișează, cu 30 de zile înainte de împlinirea termenului de 6 luni, la sediul instanțelor care organizează examenul.

Art. 36. — Dispozițiile art. 1, 2, art. 3 lit. a) și c) și art. 4—32 din prezentul regulament sunt aplicabile în mod corespunzător și examenului de promovare a personalului debutant din cadrul instanțelor judecătorești.

Art. 37. — (1) În cazul nepromovării examenului pentru definitivare în funcție, perioada în care personalul contractual are calitatea de debutant poate fi prelungită cu încă 6 luni.

(2) Nepromovarea pentru a doua oară a examenului pentru definitivare în funcție atrage încetarea contractului individual de muncă.

(3) În cazul neprezentării la examenul pentru definitivare în funcție din motive neimputabile, candidatul poate participa la următoarea sesiune organizată de către instanța în care își desfășoară activitatea.

MINISTERUL ECONOMIEI,
COMERȚULUI ȘI MEDIULUI
DE AFACERI
Nr. 2.875 din 4 noiembrie 2011

MINISTERUL FINANȚELOR PUBLICE
Nr. 3.006 din 20 decembrie 2011

MINISTERUL AFACERILOR
EUROPENE
Nr. 1.047 din 18 noiembrie 2011

O R D I N

privind aprobarea Listei de cheltuieli eligibile pentru proiectele finanțate în cadrul Programului operațional sectorial „Creșterea competitivității economice” (POS CCE) 2007—2013, axa prioritară 4 „Creșterea eficienței energetice și a securității furnizării în contextul combaterii schimbărilor climatice”, domeniul major de intervenție 3 „Diversificarea rețelelor de interconectare în vederea creșterii securității furnizării energiei”, operațiunea „Sprijinirea investițiilor pentru interconectarea rețelelor naționale de transport al energiei electrice și gazelor naturale cu rețelele europene”

În baza prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 759/2007 privind regulile de eligibilitate a cheltuielilor efectuate în cadrul operațiunilor finanțate prin programele operaționale, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 28/2008 privind aprobarea conținutului-cadru al documentației tehnico-economice aferente investițiilor publice, precum și a structurii și metodologiei de elaborare a devizului general pentru obiective de investiții și lucrări de intervenții,

în temeiul prevederilor art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.634/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 9 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 967/2011 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Europene,

ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri, ministrul finanțelor publice și ministrul afacerilor europene emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Lista de cheltuieli eligibile pentru proiectele finanțate în cadrul Programului operațional sectorial „Creșterea competitivității economice” (POS CCE) 2007—2013, axa prioritară 4 „Creșterea eficienței energetice și a securității furnizării în contextul combaterii schimbărilor climatice”, domeniul major de intervenție 3 „Diversificarea rețelelor de interconectare în vederea creșterii securității furnizării energiei”, operațiunea „Sprijinirea investițiilor pentru interconectarea rețelelor naționale de transport al energiei electrice și gazelor naturale cu rețelele europene” (denumită în continuare *operațiunea interconectări*), prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Pentru a fi eligibile în vederea finanțării, toate cheltuielile trebuie să facă parte din categoriile de cheltuieli menționate în prezentul ordin, să corespundă obiectivelor axei prioritare 4 „Creșterea eficienței energetice și a securității furnizării în contextul combaterii schimbărilor climatice” și obiectivelor operațiunii interconectări, să fie direct legate de obiectivele și rezultatele proiectelor propuse spre finanțare privind realizarea de investiții în interconectarea rețelelor naționale de transport al energiei electrice și gazelor naturale cu rețelele europene, în vederea creșterii securității furnizării energiei.

(2) Pentru a fi eligibile în vederea finanțării, cheltuielile trebuie să fie efectuate de către beneficiar după primirea notificării din partea organismului intermediar pentru energie privind „începerea lucrărilor” și nu mai târziu de sfârșitul perioadei de implementare, așa cum este aceasta stipulată în contractul de finanțare nerambursabilă.

(3) Cheltuielile privind leasingul nu sunt eligibile în cadrul proiectului.

(4) Cheltuielile executate în regie proprie aferente obiectivelor de investiții finanțate în cadrul POS CCE, axa prioritară 4, operațiunea interconectări, nu sunt eligibile.

(5) Cheltuielile sub forma contribuției în natură nu sunt eligibile.

(6) Cheltuielile efectuate pentru achiziția de active corporale sunt eligibile dacă activele achiziționate sunt noi, procurate în condiții de piață și prevăzute în anexă.

(7) Cheltuielile efectuate pentru achiziția de active necorporale sunt eligibile dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) sunt utilizate în exclusivitate în locația care a beneficiat de ajutor de stat;

b) sunt considerate active amortizabile;

c) au fost achiziționate de la un terț, în condiții de piață.

(8) Cheltuielile legate de terenuri, construcții, echipamente, instalații și utilaje sunt eligibile numai dacă se încadrează în limitele aprobate prin contractul de finanțare pe categorii de cheltuieli, sunt incluse în valoarea activelor respective și se regăsesc înregistrate în contabilitatea beneficiarului, în conturile de imobilizări corporale.

(9) Următoarele categorii de cheltuieli: transport de bunuri, asigurarea bunurilor pe durata transportului și manipulare sunt eligibile numai atunci când pot fi atribuite direct achiziției bunului respectiv de natura construcțiilor, echipamentelor, instalațiilor și utilajelor și sunt cuprinse în costul de achiziție al acestor active.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 1.548/2008 privind aprobarea Listei de cheltuieli eligibile pentru proiectele finanțate în cadrul operațiunii „Sprijinirea investițiilor pentru interconectarea rețelelor naționale de transport al energiei electrice și gazelor naturale cu rețelele europene” — Domeniul major de intervenție 3 — Diversificarea rețelelor de interconectare în vederea creșterii securității furnizării energiei, Axa prioritară 4 „Creșterea eficienței energetice și a securității furnizării în contextul combaterii schimbărilor climatice” din cadrul Programului operațional sectorial „Creșterea competitivității economice” (POS CCE) 2007—2013, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 419 din 4 iunie 2008.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul economiei, comerțului
și mediului de afaceri,
Ion Ariton

Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

Ministrul afacerilor europene,
Leonard Orban

LISTA

de cheltuieli eligibile pentru proiectele finanțate în cadrul Programului operațional sectorial „Creșterea competitivității economice” (POS CCE) 2007—2013, axa prioritară 4 „Creșterea eficienței energetice și a securității furnizării în contextul combaterii schimbărilor climatice”, domeniul major de intervenție 3 „Diversificarea rețelelor de interconectare în vederea creșterii securității furnizării energiei”, operațiunea „Sprijinirea investițiilor pentru interconectarea rețelelor naționale de transport al energiei electrice și gazelor naturale cu rețelele europene”

1. Cheltuieli pentru achiziția de teren, conform Hotărârii Guvernului nr. 759/2007 privind regulile de eligibilitate a cheltuielilor efectuate în cadrul operațiunilor finanțate prin programele operaționale, cu modificările și completările ulterioare. Costul de achiziție a terenului fără construcții este eligibil în limita a 10% din cheltuielile totale eligibile ale proiectului.

2. Cheltuieli pentru amenajarea terenului în vederea pregătirii amplasamentului, dacă sunt strict legate de realizarea proiectului, precum: demolări, demontări, dezafectări, defrișări, evacuări materiale rezultate, devieri rețele de utilități din amplasament, sistematizări pe verticală, drenaje, epuizmente (exclusiv cele aferente realizării lucrărilor pentru investiția de bază), devieri de cursuri de apă etc.

3. Cheltuieli pentru investiția de bază — cheltuielile aferente obiectelor cuprinse în obiectivul de investiție:

a) cheltuieli pentru construcții și instalații legate de construcții, pe obiecte de construcție (clădiri, construcții speciale, instalații aferente construcțiilor, precum: instalații electrice, sanitare, instalații interioare de alimentare cu gaze

naturale, instalații de încălzire, ventilare, climatizare, P.S.I., telecomunicații și alte tipuri de instalații impuse de destinația obiectivului investiției);

b) cheltuieli pentru montajul utilajelor tehnologice și al utilajelor incluse în instalațiile funcționale, inclusiv rețelele aferente necesare funcționării acestora, desfășurate pe obiecte de construcție, numai dacă sunt incluse în valoarea activului respectiv și se regăsesc înregistrate în contabilitatea beneficiarului în conturile de imobilizări;

c) cheltuieli pentru utilaje, echipamente tehnologice și funcționale cu montaj desfășurate pe obiecte de construcție;

d) cheltuieli pentru utilaje și echipamente fără montaj, precum și echipamente de transport tehnologic, desfășurate pe obiecte de construcție;

e) cheltuieli pentru achiziția de active necorporale (aplicații informatice, alte licențe, brevete, know-how sau alte cunoștințe tehnice ne brevetate).

Cheltuielile pentru achiziția de active necorporale sunt eligibile în limita a 50% din totalul cheltuielilor eligibile ale proiectului.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CIRCULARĂ

privind nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României

Având în vedere prevederile Ordonanței Guvernului nr. 13/2011 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul bancar, ale Legii nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României și Hotărârea Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României din data de 5 ianuarie 2012,

Banca Națională a României hotărăște:

Începând cu data de 6 ianuarie 2012, nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României este de 5,75% pe an.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 5 ianuarie 2012.

Nr. 1.

ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI

CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI
SECȚIA A TREIA

HOTĂRÂREA

din 29 martie 2011, definitivă la 29 iunie 2011,

În Cauza Cornelia Popa împotriva României

Strasbourg

(Cererea nr. 17.437/03)

Prezenta hotărâre devine definitivă în condițiile prevăzute la art. 44 § 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Documentul poate suferi modificări de formă.

În Cauza Cornelia Popa împotriva României,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a treia), reunită într-o cameră compusă din: Josep Casadevall, președinte, Corneliu Bîrsan, Egbert Myjer, Ján Šikuta, Ineta Ziemele, Nona Tsotsoria, Kristina Pardalos, judecători, și Santiago Quesada, grefier de secție,

după ce a deliberat în camera de consiliu la 8 martie 2011,
pronunță prezenta hotărâre, adoptată la aceeași dată.

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află Cererea nr. 17.437/03 îndreptată împotriva României, prin care un resortisant al acestui stat, Cornelia Popa (*reclamanta*), a sesizat Curtea la 24 aprilie 2003, în temeiul art. 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (*Convenția*).

2. Reclamanta este reprezentată de Dan Mihai, avocat în București. Guvernul român (*Guvernul*) este reprezentat de agentul guvernamental Răzvan-Horațiu Radu din cadrul Ministerului Afacerilor Externe.

3. La 8 martie 2010, președintele Secției a treia a hotărât să comunice Guvernului cererea respectivă. În conformitate cu art. 29 § 1 din Convenție, acesta a hotărât, de asemenea, că admisibilitatea și fondul cauzei vor fi examinate împreună.

ÎN FAPT

I. Circumstanțele cauzei

4. Reclamanta s-a născut în 1976 și locuiește în Constanța.

5. În cadrul unui litigiu de dreptul muncii privind concedierea unei angajate de către o societate comercială, la 25 ianuarie 2001, Judecătoria Constanța a pronunțat o hotărâre favorabilă angajatei. Completul de judecată al respectivei instanțe îl includea pe judecătorul C.C. Litigiul s-a încheiat prin Hotărârea din 31 august 2001, Tribunalul Constanța reformând integral hotărârea judecătorei și respingând în mod definitiv recursul angajatei.

6. Reclamanta, ziarist la cotidianul „Independentul”, a asistat la proces. În decursul desfășurării procesului și înainte de pronunțarea hotărârii Tribunalului Constanța, aceasta a luat cunoștință de un comunicat de presă publicat la 2 aprilie 2001 de Curtea de Apel Constanța și Tribunalul Constanța cu privire la, printre altele, cercetarea disciplinară la adresa judecătorului C.C. Comunicatul prevedea următoarele în părțile relevante:

„În urma unei cercetări disciplinare având ca obiect activitatea judecătorului C.C. și [...] din cadrul Judecătoria Constanța [...] concluziile au fost trimise Inspecției Judiciare din cadrul Ministerului Justiției în vederea continuării cercetării respective conform legii [...]”

7. La 28 mai 2001, reclamanta a publicat un articol împreună cu o fotografie a judecătorului C.C. în cotidianul „Independentul”. Articolul avea următorul text:

„Judecătorul C.C. recidivează cu sentințe stupefiante

— D.S., care asigura gestiunea în cadrul societății «C» SA ar trebui să plătească contravaloarea a 16 tone de motorină lipsă, adică aproximativ 47 milioane de lei acum 4 ani;

— Chiar dacă setul de probe examinate erau favorabile societății «C» SA, judecătorul C.C. a pronunțat o hotărâre aberantă;

— C.C. obligă societatea «C» să reintegreze angajatul și să îi plătească despăgubiri substanțiale;

— Magistratul C.C., cunoscută grație deciziilor surprinzătoare, a atras atenția Consiliului Superior al Magistraturii.

În 1997, Judecătoria Constanța a fost sesizată de SC «C» SA cu un litigiu de muncă formulat împotriva D.S. Aceasta din urmă a fost angajată ca gestionar în cadrul benzinăriei. La 14 mai 1997, președintele-director general al societății, după ce a dispus un inventar asupra mărfurilor din gestiunea D.S., a constatat o lipsă de 16 tone de motorină, în valoare de aproximativ 47 milioane de lei. Considerând că este vorba despre o gravă nerespectare a atribuțiilor profesionale, direcția societății a decis concedierea lui D.S. Așa cum reiese din afirmațiile părților la litigiu, precum și din examinarea probelor, instanța a hotărât că, în speță, cererea privind prejudiciul material s-a aflat la originea concedierii. Lipsa mărfii a fost constatată în perioada în care D.S. asigura gestiunea, anterior acestei perioade nemaifăcându-se nicio constatare de acest tip. Conform rezultatelor expertizei contabile, prejudiciul s-ar fi produs în perioada 30 aprilie—14 mai 1997, experții considerând totuși că era prea mare cantitatea de motorină lipsă în raport cu eventualele posibilități de sustragere. După audiere, D.S. a recunoscut că nu a raportat în mod real stocurile zilnice de carburanți. S-a dovedit că, la 8 mai, D.S. a solicitat un împrumut de carburanți din partea societății pentru a acoperi cantitatea de carburant lipsă. Lipsa de carburant evidențiată în gestiunea societății a fost recunoscută de D.S. în timpul cercetării administrative, care a indicat totuși că, pentru a acoperi pierderea, aceasta trebuia să își vândă apartamentul. Apartamentul a fost vândut, însă prejudiciul cauzat societății nu a fost acoperit. Deși existau probe concludente care atestau culpabilitatea lui D.S. pentru lipsa celor 16 tone de motorină, în valoare de aproximativ 47 milioane de lei, judecătorul C.C. a hotărât, în mod stupefiant, că decizia de concediere era ilegală și a anulat-o. Și, pentru ca stupefacția să fie la culme, C.C. a obligat conducerea societății «C» SA să o reintegreze pe D.S. în funcția avută și să îi plătească despăgubiri pentru perioada în care aceasta nu și-a încasat salariul. Același judecător i-a dispus lui H.O., președintele-director general al societății «C» SA, să îi plătească lui D.S. drepturile salariale pentru perioada care s-a scurs între data concedierii și reintegrarea efectivă în postul său.”

8. La 11 iunie 2001, judecătorul C.C. a depus plângere penală pentru calomnie împotriva reclamantei și a cotidianului.

Aceasta susținea că titlul articolului în litigiu, precum și publicarea fotografiei sale aduceau atingere dreptului la respectarea reputației sale, în calitate de magistrat. În opinia sa, faptul că reclamanta a prezentat într-un mod tendențios faptele procedurii, făcând referire la capacitățile profesionale ale judecătorului C.C., la subiectiva interpretare și apreciere a probelor de către aceasta, a expus-o disprețului public, afectându-i astfel demnitatea. C.C. s-a constituit parte civilă pentru o sumă de 100.000.000 lei românești (ROL), aproximativ 3.850 euro (EUR).

9. La termenul din 8 ianuarie 2002, ziarul, în calitate de parte responsabilă civilmente, a solicitat Judecătoriei Constanța să depună la dosarul cauzei comunicatul de presă din 2 aprilie 2001 al Curții de Apel Constanța. Instanța a respins proba respectivă ca „irelevantă, neconcludentă și inutilă”.

10. Prin Hotărârea din 10 septembrie 2003, Judecătoria Constanța a condamnat reclamanta la plata unei amenzi penale de 6.000.000 ROL, aproximativ 200 EUR, pentru calomnie. Totodată, instanța a condamnat reclamanta în solidar cu ziarul la plata unei despăgubiri de 100.000.000 ROL, aproximativ 3.850 EUR, pentru prejudiciul moral suportat de partea civilă. În fine, reclamanta și ziarul au fost obligați la plata cheltuielilor de judecată în valoare de 12 EUR. Instanța a hotărât că articolul în cauză depășise limitele obligațiilor de informare într-o societate democratică, transmițând un mesaj precis, respectiv reproșuri la adresa judecătorului C.C. cu privire la nerespectarea legii și a obligațiilor profesionale. Potrivit instanței Judecătoriei Constanța, articolul în cauză constituia o „atingere nu numai la adresa magistraților, ci și a încrederii cetățenilor în justiție”.

11. Reclamanta a introdus recurs împotriva hotărârii, susținând, între altele, că afirmațiile făcute la publicarea articolului au fost confirmate la 31 august 2001 prin Hotărârea Tribunalului Constanța, care modifica integral hotărârea judecătorească. În fața Tribunalului Constanța reclamanta a afirmat că publicarea articolului său avea ca obiectiv apărarea bunei funcționări a justiției, prin denunțarea faptelor care aduceau atingere normelor deontologiei profesionale și a deciziilor judecătorești bizare. Reclamanta s-a plâns de refuzul judecătoriei de a-i permite să facă proba verității afirmațiilor sale și a invocat respingerea de către instanță a probei constând în comunicatul de presă care ridică îndoiele cu privire la obligațiile profesionale ale judecătorului C.C. Reclamanta denunța condamnarea sa pe motivul atingerii „reputației magistraților” în general, fără ca judecătoria să fi examinat temeinicia afirmațiilor ei.

12. Prin Încheierea din 17 mai 2002, Curtea Supremă de Justiție, sesizată cu o cerere formulată de partea responsabilă civilmente, a decis strămutarea cauzei în fața unei alte instanțe de același grad, respectiv Tribunalul Galați.

13. Prin Hotărârea din 28 octombrie 2002, Tribunalul Galați a admis parțial recursul reclamantei și a modificat hotărârea judecătorească, reducând valoarea despăgubirii acordate cu titlu de prejudiciu moral la 60.000.000 ROL, aproximativ 1.920 EUR. Instanța a menținut restul dispozițiilor hotărârii. Instanța a hotărât că reclamanta adusesese o gravă atingere dreptului la respectarea reputației judecătorului C.C., mai ales în virtutea statutului său de magistrat. Considerând că reclamanta recunoscuse și regretase situația în cauză și ținând seama de resursele materiale limitate de care aceasta dispunea, instanța a decis că se impunea o reducere a despăgubirii acordate pentru prejudiciul moral.

14. Așa cum reiese din copia unei scrisori din 16 mai 2003 trimise de Judecătoria Constanța Poliției Municipiului Constanța, amenda penală de 6.000.000 ROL a făcut obiectul unei grațieri prezidențiale.

II. Dreptul intern relevant

15. Dispozițiile relevante din Codul penal român, în materie de calomnie, astfel cum erau în vigoare la vremea faptelor, precum și modificările legislative ulterioare sunt descrise în Hotărârea *Boldea împotriva României* [nr. 1999/02, pct. 16—19, CEDO 2007-... (extrase)].

16. Prin Decizia nr. 62/2007 din 18 ianuarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 104 din 12 februarie 2007, Curtea Constituțională a României a declarat neconstituțională legea de abrogare a art. 205—207 din Codul penal privind insulta și calomnia, pe motiv că reputația persoanelor, astfel cum este garantată de Constituție, trebuia protejată în mod imperativ prin sancțiuni de drept penal.

ÎN DREPT

I. Cu privire la pretinsa încălcare a art. 10 din Convenție

17. Reclamanta susține că faptul că a fost condamnată penal și civil, prin Hotărârea din 28 octombrie 2002 a Tribunalului Galați, a adus atingere dreptului său la libertatea de exprimare garantat de art. 10 din Convenție, care este redactat după cum urmează:

„1. Oricare persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere. Prezentul articol nu împiedică statele să impună societăților de radiodifuziune, de cinematografie sau de televiziune un regim de autorizare.

2. Exercițarea acestor libertăți, ce comportă îndatoriri și responsabilități, poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății sau a moralei, protecția reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.”

18. Guvernul contestă această teză.

A. Cu privire la admisibilitate

19. Curtea constată că acest capăt de cerere nu este în mod vădit nefondat în sensul art. 35 § 3 din Convenție. Curtea observă de altfel că acesta nu este lovit de niciun alt motiv de inadmisibilitate. Este necesar așadar să fie declarat admisibil.

B. Cu privire la fond

1. Argumentele părților

20. Reclamanta consideră că articolul în litigiu se baza pe informații factuale corecte și necontestate și că exprima opinia sa privind lipsa de imparțialitate a judecătorului C.C. În opinia sa, termenul cel mai dur folosit în articol era „stupefiant”, expresie utilizată pentru a caracteriza hotărârea judecătorească pronunțată în cauza privind conflictul de muncă, obiectul articolului său de presă. Reclamanta afirmă că a prezentat cauza în mod corect, fără nicio intenție calomnioasă, exclusiv în scopul de a informa publicul despre o problemă de ordin general, respectiv funcționarea justiției. Pe lângă motivarea discutabilă a deciziilor interne, reclamanta susține că la redactarea articolului s-a bazat pe existența comunicatului de presă al Curții de Apel Constanța, care menționa o cercetare disciplinară având ca obiect activitatea profesională a judecătorului C.C.

21. Reclamanta consideră că sancțiunea și înscrierea condamnării penale în cazierul judiciar erau disproporționate în raport cu faptele imputate. În fine, reclamanta susține că grațierea prezidențială a avut caracter condiționat, întrucât, conform dreptului intern, timp de 3 ani de la pronunțarea Hotărârii din 28 octombrie 2002, măsura putea fi revocată.

22. Guvernul consideră că era vorba despre judecăți de valoare, care nu aveau niciun temei factual. În acest sens invocă Hotărârea *Paturel împotriva Franței* (nr. 54.968/00, pct. 38, 22 decembrie 2005). Pe această temă, Guvernul face trimitere, de asemenea, la situația reținută în *Cauza Stângu și Scutelnicu împotriva României* (nr. 53.899/00, pct. 51 și 54, 31 ianuarie 2006), în care Curtea a constatat neîncălcarea art. 10 din Convenție. Guvernul consideră, de asemenea, că instanțele și-au întemeiat deciziile pe motive relevante și suficiente. Referitor la amenda penală, Guvernul precizează că măsura a făcut obiectul unei grațieri prezidențiale. Guvernul afirmă

totodată că reclamanta nu a prezentat vreun document justificativ care să ateste plata despăgubirilor morale.

2. Motivarea Curții

23. Curtea consideră că pronunțarea condamnării în litigiu se analizează ca o „ingerință” în exercitarea dreptului la libertatea de exprimare de către reclamantă. O asemenea ingerință încalcă art. 10 din Convenție, cu excepția cazului în care este „prevăzută de lege”, urmărește unul sau mai multe dintre scopurile legitime prevăzute la art. 10 § 2 și este „necesară într-o societate democratică”, pentru îndeplinirea acestora.

24. Curtea observă pentru început că părțile nu contestă faptul că respectiva condamnare a reclamantei era prevăzută de lege, în speță de dispozițiile relevante din Codul penal și Codul civil, și că urmarea un scop legitim, respectiv protecția reputației altei persoane, în sensul art. 10 § 2 din Convenție.

25. Rămâne de stabilit dacă respectiva condamnare era necesară într-o societate democratică.

a) Principii generale

26. Libertatea de exprimare constituie unul dintre fundamentele esențiale ale unei societăți democratice, una dintre condițiile primordiale ale evoluției sale și ale dezvoltării fiecărei persoane. Sub rezerva art. 10 § 2, aceasta este valabilă nu numai pentru „informațiile” sau „ideile” acceptate ori considerate drept inofensive sau indiferente, ci și pentru cele care lovesc, șochează sau neliniștesc: aceasta este dorința pluralismului, toleranței și mentalității deschise, fără de care nu există „societate democratică”. În forma consacrată la art. 10, aceasta este însoțită de excepții care necesită totuși o interpretare strictă, iar necesitatea de a o restrânge trebuie să fie stabilită în mod convingător.

27. În sensul art. 10 § 2, adjectivul „necesar” implică o „nevoie socială imperioasă”. Statele contractante beneficiază de o anumită marjă de apreciere pentru a hotărî cu privire la existența unei asemenea nevoi, însă aceasta este dublată de un control european asupra atât a legislației, cât și a deciziilor prin care este aplicată, chiar și atunci când sunt emise de o jurisdicție independentă (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Prager și Oberschlick împotriva Austriei*, 26 aprilie 1995, pct. 34—35, seria A, nr. 313). Prin urmare, Curtea are competența de a se pronunța în ultimă instanță cu privire la aspectul dacă o „restricție” este compatibilă cu libertatea de exprimare protejată de art. 10.

28. Atunci când își exercită controlul, Curtea nu are sarcina de a se substitui instanțelor interne competente, ci de a verifica din perspectiva art. 10 deciziile pe care acestea le-au pronunțat în virtutea puterii lor de apreciere. Nu rezultă că aceasta trebuie să se limiteze la a stabili dacă statul pârât s-a folosit de această putere cu bună-credință, cu grijă și în mod rezonabil: ingerința în litigiu trebuie considerată având în vedere cauza în ansamblu, pentru a stabili dacă aceasta era „proporțională scopului legitim urmărit” și dacă motivele invocate de autoritățile naționale pentru a o justifica sunt „relevante și suficiente”.

29. Pe de altă parte, Curtea a subliniat în numeroase rânduri rolul esențial pe care îl joacă presa într-o societate democratică: deși presa nu trebuie să depășească anumite limite, privind în special protecția reputației și a drepturilor altora, cu toate acestea îi revine sarcina de a comunica, cu respectarea obligațiilor și responsabilităților sale, informații și idei despre toate problemele de interes general, inclusiv cele care se referă la funcționarea puterii judecătorești (*De Haes și Gijssels împotriva Belgiei*, 24 februarie 1997, pct. 37, Culegere de hotărâri și decizii 1997-I). Presa reprezintă într-adevăr unul dintre mijloacele de care dispun responsabilii politici și opinia publică pentru a se asigura că judecătorii se achită de înaltele lor responsabilități conform scopului constitutiv al misiunii care le este încredințată (*Prager și Oberschlick*, citată anterior, pct. 34). Desigur, acțiunea instanțelor, care sunt garante ale justiției și care au o misiune fundamentală într-un stat de drept, are nevoie de încrederea publicului. Astfel, este necesară protejarea acesteia împotriva atacurilor lipsite de temei, mai ales

atunci când obligația de reținere interzice magistraților să acționeze (*De Haes și Gijssels*, citată anterior, pct. 37).

30. Pe de altă parte, Curtea reamintește că, drept urmare a „îndatoririlor și răspunderilor” inerente exercitării libertății de exprimare, protecția oferită de art. 10 din Convenție persoanelor care, precum reclamanta, se implică într-o dezbatere publică este subordonată condiției ca partea interesată să acționeze cu bună-credință, astfel încât să ofere informații exacte și demne de încredere [*Radio France și alții împotriva Franței*, nr. 53.984/00, pct. 37, Culegere 2004-II, și *Bladet Tromsø și Stensaas împotriva Norvegiei* (GC), nr. 21.980/03, pct. 65, CEDO 1999-III]. Cu toate acestea, le este permis să recurgă la o anumită doză de exagerare, chiar de provocare (*Mamère împotriva Franței*, nr. 12.697/03, pct. 25, CEDO 2006-XIII).

b) Aplicarea în speță a principiilor menționate anterior

31. Curtea constată că, în prezenta cauză, Tribunalul Galați a considerat că, prin intermediul remarcilor din articolul de presă publicat de reclamantă, s-a adus atingere reputației judecătorului C.C. Tribunalul a confirmat totodată constatarea Judecătoriei Constanța, potrivit căreia articolul în cauză constituia o „atingere nu numai la adresa magistraților, ci și a încrederii cetățenilor în justiție”. Instanțele interne i-au reproșat jurnalistei că „depășise limitele obligațiilor de informare” formulând „reproșuri la adresa judecătorului C.C. cu privire la nerespectarea legii și a obligațiilor profesionale”. Prin urmare, Curtea trebuie să se convingă de faptul că autoritățile naționale au aplicat norme conforme principiilor consacrate de art. 10 din Convenție, bazându-se mai ales pe o apreciere acceptabilă a faptelor relevante (*Zana împotriva Turciei*, 25 noiembrie 1997, pct. 51, Culegere 1997-VII, și *Kyprianou împotriva Ciprului* (GC), nr. 73.797/01, pct. 171, 15 decembrie 2005).

32. Curtea observă că, deși Judecătoria Constanța a constatat că afirmațiile din articolul în litigiu erau calomnioase, constituind „înviniuri” la adresa judecătorului C.C., Tribunalul Galați a confirmat în recurs acest raționament „mai ales ca urmare a calității de magistrat” a victimei. Referitor la magistrați, Curtea reamintește că, deși nu este adevărat că aceștia se expun în mod conștient unui control atent al faptelor și gesturilor lor precum oamenii politici și că ar trebui tratați prin urmare la egalitate cu aceștia din urmă atunci când este vorba despre critici la adresa comportamentului lor [*Janowski împotriva Poloniei* (GC), nr. 25.716/94, pct. 33, 21 ianuarie 1999, CEDO 1999-I], nu este mai puțin adevărat că limitele criticii admisibile sunt mai mari pentru funcționari atunci când își exercită atribuțiile oficiale, precum în speță, decât în cazul persoanelor fizice (a se vedea în special *Mamère*, citată anterior, pct. 27). Astfel, persoana în cauză, aparținând „instituițiilor fundamentale ale statului”, putea face, în această calitate, obiectul unor critici personale în limite „acceptabile”, nu numai în mod teoretic și general.

33. Curtea observă că analiza articolului în litigiu făcută de cele două instanțe se axează pe afirmații considerate calomnioase, fără ca acestea să fie totuși repuse în contextul lor în cadrul raționamentului. În absența unei analize critice și circumstanțiale a articolului în litigiu, această metodă nu permite identificarea cu suficientă certitudine a motivelor care au condus la sancțiunea penală. Pe de altă parte, respingerea de către Tribunalul Galați a beneficiului bune-credințe pentru reclamantă, pe motiv că victima era un magistrat, constituie o abordare prea formală a interpretării articolului în cauză. Simpla mențiune a „atingerii [...] încrederii cetățenilor în justiție” nu este suficientă pentru a fundamenta condamnarea reclamantei pentru calomnie.

34. Curtea subliniază că articolul în litigiu critica în mod acerb hotărârea pronunțată de judecătorul C.C., a cărei competență profesională era puternic pusă sub semnul întrebării. În această situație, articolul se referea la o temă de interes general, respectiv încrederea societății în justiție. Curtea observă totodată că afirmațiile reclamantei nu priveau aspecte din viața privată a lui C.C., ci comportamentele și atitudinile acesteia care implicau calitatea sa de magistrat (*Sabou și Pircălab împotriva României*, nr. 46.572/99, pct. 38—39, 28 septembrie 2004). Prin

urmare, Curtea trebuie să dovedească o mare prudență atunci când, precum în speță, măsurile luate sau sancțiunile aplicate de autoritatea națională sunt de natură să descurajeze presa de la participarea la discutarea problemelor de interes general legitim (*Bladet Tromsø și Stensaas*, citată anterior, pct. 64).

35. În continuare, trebuie amintită jurisprudența consacrată a Curții, conform căreia, pentru a aprecia existența unei „nevoi sociale imperioase” capabile să justifice o ingerință în exercitarea libertății de exprimare, este necesar să se facă o distincție atentă între fapte și judecăți de valoare. Dacă materialitatea primelor se poate dovedi, celelalte nu se pretează unei demonstrații a corectitudinii lor [*De Haes și Gijssels*, citată anterior, pct. 42, și *Harlanova împotriva Letoniei* (dec.), nr. 57.313/00, 3 aprilie 2003]. Desigur, dacă este vorba despre afirmații privind conduita unui terț, uneori poate fi dificil să se facă distincție între imputările *de facto* și judecățile de valoare. Cu toate acestea, chiar o judecată de valoare se poate dovedi excesivă dacă este total lipsită de temei faptic (*Jerusalem împotriva Austriei*, nr. 26.958/95, pct. 43, CEDO 2001-II).

36. În speță, examinând afirmațiile în litigiu prin prisma întregului articol publicat de reclamantă, se constată o îmbinare între judecăți de valoare și anumite elemente cu caracter faptic.

37. Curtea observă că la originea criticii cu caracter profesional la adresa lui C.C. se afla comunicatul de presă din 2 aprilie 2001 al Curții de Apel și al Tribunalului Constanța, care anunța o cercetare disciplinară privind activitatea profesională a judecătorului C.C. În acest context, Curtea consideră că reclamanta a acționat cu bună-credință, scopul articolului fiind de a informa publicul despre un subiect de interes general.

38. Curtea observă, de asemenea, că, potrivit legislației interne cu privire la calomnie, persoana acuzată trebuie să poată recurge la proba verității pentru a se apăra. Curtea remarcă totuși că singura probă acceptată de Judecătoria Constanța era constituită din deciziile interne pronunțate în litigiul de dreptul muncii dintre un terț și o societate comercială. Astfel, atât Tribunalul Constanța, cât și Tribunalul Galați au refuzat să includă în dosar comunicatul de presă din 2 aprilie 2001 și să îl examineze, contrar cererilor exprese formulate de partea responsabilă civilmente în fața judecătoriei, apoi de către reclamantă în cadrul recursului în fața tribunalului. Or, era vorba tocmai despre un mijloc de probă de care reclamanta intenționa să se folosească în apărarea sa și a cărui relevanță ca dovadă și temei faptic al afirmațiilor care îl puneau în discuție pe judecătorul C.C. nu putea fi exclusă.

39. Pe de altă parte, deși reclamanta nu a putut dovedi în fața instanțelor interne că afirmațiile sale aveau un temei faptic suficient, Curtea observă că aceasta s-a implicat activ în procesul său, s-a oferit mereu să facă proba verității afirmațiilor sale, iar comportamentul său examinat în general demonstrează că a acționat cu bună-credință, convinsă de existența unei probleme de deontologie profesională a judecătorului C.C. [a se vedea, *a contrario*, *Cumpănă și Mazăre*, nr. 33.348/96, pct. 104, 10 iunie 2003; *Stângu și Scutelnicu*, citată anterior, pct. 51; *Ivanciuc împotriva României* (dec.), nr. 18.624/03, 8 septembrie 2005; și *Titei împotriva României* (dec.), nr. 1.691/03, 23 mai 2006].

40. În acest context, expresiile folosite de reclamantă în articolul său cu privire la judecătorul C.C. nu pot fi considerate, potrivit Curții, drept afirmații în mod deliberat calomnioase, ci drept echivalentul unei libertăți jurnalistice ce include și posibila recurgere la o anumită doză de exagerare, chiar de provocare [*mutatis mutandis*, *Dalban împotriva României* (GC), nr. 28.114/95, pct. 50, CEDO 1999-VI, precum și *A/S Dena și Ozoliņš împotriva Letoniei*, nr. 28.114/00, pct. 84, 12 iulie 2007].

41. Pentru aceste motive, Curtea consideră că faptul că reclamanta a fost găsită vinovată de calomnie nu corespundea niciunei „nevoi sociale imperioase”, una dintre condițiile principale pentru justificarea necesității unei ingerințe asupra libertății de exprimare într-o societate democratică. Nici faptul că amenda penală a reclamantei ar fi făcut obiectul unei grațieri prezidențiale, nici cuantumul despăgubirilor morale impuse nu ar putea influența această concluzie.

Prin urmare, a fost încălcat art. 10 din Convenție.

II. Cu privire la pretinsa încălcare a art. 6 § 1 din Convenție

42. Reclamanta afirmă că imposibilitatea de a face în fața instanțelor proba verității afirmațiilor sale a încălcat dreptul său la un proces echitabil, astfel cum este prevăzut la art. 6 § 1 din Convenție. Aceasta se plânge totodată de lipsa de imparțialitate și de independență a Judecătoriei Constanța, ca urmare a hotărârii de condamnare pronunțate de colegii judecătorului C.C., deși aceștia nu ar fi trebuit să se pronunțe în cauză. Art. 6 § 1 din Convenție prevede următoarele:

„Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil [...] a cauzei sale de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî [...] asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.”

A. Cu privire la imposibilitatea de a face proba verității

43. Reclamanta afirmă că proba comunicatului de presă din 2 aprilie 2001 a fost refuzată în mod nejustificat de Judecătoria Constanța. Potrivit acesteia, era vorba despre o probă importantă, deoarece menționa o cercetare disciplinară privind activitatea profesională a judecătorului C.C. În recurs, Tribunalul Galați a refuzat, de asemenea, să analizeze proba respectivă.

44. Guvernul afirmă că procedura penală începută împotriva reclamantei a respectat garanțiile prevăzute la art. 6 § 1 din Convenție, în special principiul contradictorialității și cel al egalității armelor. Potrivit Guvernului, reclamanta a avut posibilitatea de a supune examinării toate mijloacele de probă pe care le considera utile și necesare.

45. Curtea constată că respectivul capăt de cerere nu este în mod vădit nefondat în sensul art. 35 § 3 din Convenție. De asemenea, Curtea subliniază că acesta nu prezintă niciun alt motiv de inadmisibilitate. Este necesar așadar să fie declarat admisibil.

46. Cu toate acestea, Curtea consideră, ținând cont de concluziile sale de la pct. 37—38 *supra*, că nu trebuie să statueze în plus asupra acestui capăt de cerere.

B. Cu privire la lipsa de imparțialitate a magistraților din cadrul Judecătoriei Constanța

47. Reclamanta afirmă că Hotărârea din 1 februarie 2002 a Judecătoriei Constanța a fost pronunțată de judecătorul A.M., colegul de muncă al părții civile C.C. Reclamanta invocă obligația judecătorului A.M. de a nu face parte din completul de judecată care a condamnat-o pentru calomnie.

48. Guvernul afirmă că, în caz de bănuiele privind lipsa de imparțialitate a instanței, reclamanta ar fi putut solicita strămutarea cauzei la o altă instanță, printr-o cerere de recuzare. Însă în speță o astfel de cerere a fost formulată exclusiv de partea responsabilă civilmente, cauza fiind transferată, în recurs, în fața Tribunalului Galați.

49. Curtea observă că reclamanta avea la dispoziția sa o cale de recurs efectivă, respectiv o cerere de strămutare, în temeiul art. 55 din Codul de procedură penală. Eficiența acestei dispoziții a fost demonstrată în speță, cu ocazia cererii de strămutare depuse de partea responsabilă civilmente și referitoare la judecarea recursului, primită la Curtea Supremă de Justiție la 17 mai 2002. Rezultă că acest capăt de cerere trebuie respins pentru nepeuzarea căilor de recurs interne, în conformitate cu art. 35 § 1 și 4 din Convenție.

III. Cu privire la aplicarea art. 41 din Convenție

50. În conformitate cu art. 41 din Convenție:

„Dacă Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenției sau a protocoalelor sale și dacă dreptul intern al înaltei părți contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o reparație echitabilă.”

A. Prejudiciu

51. Reclamanta solicită 10.000 euro (*EUR*) cu titlu de prejudiciu moral, ca urmare a frustrării, angoasei, neplăcerilor și incertitudinii cauzate de condamnarea sa pentru calomnie. În primul său an de exercitare a profesiei de ziarist, reclamanta

afirmă că a fost grav descurajată de înscrierea în cazierul său judiciar a condamnării sale penale pentru calomnie.

52. Guvernul consideră că legătura de cauzalitate dintre prejudiciul moral invocat și suma solicitată cu acest titlu nu a fost dovedită și că o eventuală hotărâre judecătorească de condamnare ar constitui, în sine, o reparație suficientă pentru prejudiciul moral prezumtiv suferit de reclamantă. Guvernul consideră că suma solicitată de reclamantă cu acest titlu este excesivă și face trimitere la cauzele în care, în situații similare, Curtea a acordat sume între 1.000 și 5.000 EUR.

53. Curtea constată că reclamanta nu formulează nicio pretenție de despăgubire a prejudiciului material. Consideră, cu toate acestea, că reclamanta a suferit un prejudiciu moral incontestabil ca urmare a condamnării sale penale. Ținând seama de circumstanțele cauzei și pronunțându-se în echitate, în conformitate cu art. 41, Curtea acordă reclamantei, ca reparație pentru prejudiciul moral, suma de 7.000 EUR.

B. Cheltuieli de judecată

54. Reclamanta solicită totodată 4.160 EUR pentru cheltuielile de judecată efectuate în fața Curții, respectiv 50 EUR pentru cheltuielile de corespondență și 4.110 EUR pentru onorariul avocatului, sumă care urmează să îi fie plătită direct reprezentantului său. Pentru suma din urmă, reclamanta include în dosar o copie a centralizatorului și a contractului de asistență juridică încheiat la 25 august 2010, indicând valoarea de 4.110 EUR, de plătit ulterior adoptării hotărârii în prezenta cauză.

55. Guvernul nu se opune ca o reclamantei să i se acorde o sumă corespunzătoare cheltuielilor necesare și justificate. Acesta precizează că reclamanta nu a achitat onorariul

avocatului și consideră că suma solicitată cu acest titlu este excesivă.

56. Conform jurisprudenței Curții, un reclamant nu poate obține rambursarea cheltuielilor de judecată decât în măsura în care se stabilește caracterul real, necesar și rezonabil al quantumului acestora [*Iatridis împotriva Greciei* (reparație echitabilă) (GC), nr. 31.107/96, pct. 54, CEDO 2000-XI].

57. Referitor la cheltuielile de corespondență, Curtea observă că reclamanta nu a depus niciun act justificativ în acest sens și, în consecință, respinge acest capăt de cerere. Cu privire la onorariul avocatului pentru procedura din fața Curții, trebuie constatat că, în temeiul contractului de asistență judiciară depus la dosar, reclamanta are obligația de a-l plăti. În consecință, în măsura în care avocatul are dreptul să solicite plata onorariului său în temeiul contractului, cheltuielile corespunzătoare sunt într-adevăr „reale” (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Tebieti Mühafize Cemiyeti și Israfilov împotriva Azerbaidjanului*, nr. 37.083/03, pct. 106, CEDO 2009-...). Având în vedere documentele aflate în posesia sa și criteriile menționate anterior, Curtea consideră că este rezonabil să se acorde reclamantei suma de 4.110 EUR pentru procedura în fața Curții. Având în vedere convenția încheiată între partea interesată și avocatul acesteia, Dan Mihai, Curtea hotărăște că suma menționată anterior se va plăti direct acestuia din urmă.

C. Dobânzi moratorii

58. Curtea consideră necesar ca rata dobânzilor moratorii să se întemeieze pe rata dobânzii facilității de împrumut marginal practică de Banca Centrală Europeană, majorată cu 3 puncte procentuale.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

În unanimitate,

CURTEA

1. declară cererea admisibilă în ceea ce privește capetele de cerere întemeiate pe art. 10 și art. 6 § 1 cu privire la imposibilitatea reclamantei de a face proba verității și inadmisibilă pentru celelalte capete de cerere;

2. hotărăște că a fost încălcat art. 10 din Convenție;

3. hotărăște că nu este necesar să examineze capătul de cerere întemeiat pe art. 6 § 1 din Convenție cu privire la imposibilitatea reclamantei de a face proba verității;

4. hotărăște:

a) că statul pârât trebuie să îi plătească reclamantei, în termen de 3 luni de la data rămânerii definitive a hotărârii, în conformitate cu art. 44 § 2 din Convenție, următoarele sume, care urmează să fie convertite în moneda națională a statului pârât la cursul de schimb aplicabil la data plății:

(i) 7.000 EUR (șapte mii de euro), plus orice sumă ce poate fi datorată cu titlu de impozit, pentru prejudiciu moral, sumă ce va fi plătită reclamantei;

(ii) 4.110 EUR (patru mii o sută zece euro) pentru cheltuielile de judecată efectuate pentru procedura din fața Curții, sumă ce se va plăti direct lui Dan Mihai, care a reprezentat-o pe reclamantă în calitate de avocat;

b) că, de la expirarea termenului menționat și până la efectuarea plății, aceste sume trebuie majorate cu o dobândă simplă, la o rată egală cu rata dobânzii facilității de împrumut marginal practică de Banca Centrală Europeană, aplicabilă pe parcursul acestei perioade și majorată cu 3 puncte procentuale;

5. respinge cererea de acordare a unei reparații echitabile pentru celelalte capete de cerere.

Redactată în limba franceză, apoi comunicată în scris, la 29 martie 2011, în temeiul art. 77 § 2 și 3 din Regulament.

Josep Casadevall,
președinte

Santiago Quesada,
grefier

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 529168